

unde de Menneſter, der ere overbebyrdede med diſſe Forretninger, en nogenlunde rimelig Beta-
ling. Det er ikke ſtore Summer, der er Tale
om, og jeg forſtaar ikke, hvorfor man vil negte
dem et nogenlunde anſtændigt Honorar for de
Tjenester, ſom blive ydede Staten. Jeg kan der-
for ikke Andet end paakſjonne den Hjælp, jeg fik
fra den ærede Ordfører for Mindretallet, og vilde
ſætte overordentlig Pris paa, om vore forenede
Beſtræbelſer vilde virke til, at Thingets Majoritet
vilde ſe paa denne Sag med noget vel-
villigere Øine, end det hidtil har gjort. —
Det er, ſom det ogſaa blev bemærket af den
ærede Ordfører, umuligt at foruſde, hvilket Beløb
der vil være fornødent for at holde Forbindelſen
gjennem Vindfjorden aaben i Mærets Løb. Det
beror paa Naturforhold, paa Vind- og Strøm-
retninger, ſom man ikke kender iſorveien og ikke
kan beſtemme iſorveien. Det er muligt, at jeg
kan komme ud af det med det, der bliver tilbage
af de 15,000 Kr., med de 10,500 Kr., men det
er ogſaa muligt, at jeg ikke kan det. Efter den
Opfattelse af Sagen, ſom den ærede Ordfører ud-
talte paa Udvalgets Vegne, og ſom falder ganſte
ſammen med min, har jeg imidlertid ikke mindſte
Betænknelighed ved at modtage ogſaa denne Sum.
— Vi komme dernæſt til det evige Spørgsmaal
om Iſtandsſættelſen af Chriſtiansborg Slots Façade
tilligemed Spørgsmaalet om Iſtandsſættelse af Fa-
çaderne paa Herluſ Krollæs Gaard paa Frederiks-
borg Slot. Den ærede Ordfører ſagde, at Ud-
valget havde den Formening, at diſſe Udgifter
kunde ſpares. Jeg deler fuldstændig den For-
mening, at, naar jeg ikke kan faae nogen Bevil-
ning til at ſætte Bygningerne iſtand, ſpares Pen-
gene. Men jeg tror ikke, at det er økonomiſt
rigtigt; jeg tror paa ingen Maade, at det er
ſparſommeligt. Vore Finanſer ere ikke i den
Tilſtand, at man behøver at ſe paa en Udgift paa
et Par Tusinde Kroner mere eller mindre; det
kan alſtaa ikke være Hensynet heril, der har gjort
ſig gjældende. Jeg tror, at det er meget daarlig
Sparſommelighed at lade forfalodne Bygninger
henſtaa ureparerede det ene Aar efter det andet.
Alle praktiſke Mænd vilde være fuldstændig enige
med mig deri, at det Bedſte, man kan gjøre,
naar man har Naad til det, er at reparere for-
falodne Bygninger ſaa ſnart ſom muligt. Det er
det Sparſommiſte. At lade Bygningerne ſtaa
hen ſaaledes, at det vil medføre dobbelte Beſt-
ninger er, ſærlig hvor der ſom her er Tale om
Bygninger, paa hvilke Vandet og Froften har den
ſtørſte Indflydſe, og paa hvilke der Lid efter
anden mere og mere ſter Udblødninger ved Van-
dets Indtrængen i forøget Grad, i allerhøieſte
Grad økonomiſt. Men man kan jo godt ſpære
Udgiften; man kan ikke faae den, maa man ſpare
den. — Vædringsforſlagene under Nr. 34—37
give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning.
Til det donſte Hedeſelskab, til Fremme af

Træplantning og Haveanlæg i Veſtjylland, har
Udvalget, med Undtagelſe af et enkelt Medlem,
foreſlaaet den opførte Sum forhøjet med 5,000
Kr. Jeg vil tilſtaa, at jeg har nogen Sympathi
for den Opfattelse, der er gjort gjældende af det
ærede Medlem, ſom har ſtillet ſig noget ſærſkilt i
Udvalget (Berg). Jeg er i høieſte Grad villig til
at ſkjænke Hedeſelskabet min Anerkjendelſe. Jeg
tror, det har bragt overordentlig meget Godt, og
fremdeles vil gjøre det. Men jeg er rigtignok enig med
det ærede Medlem deri, at jeg tror, at et Selſkab,
der paatager ſig ſaa ſtore Opgaver, ſom det jo
helbdigt har ført til et viſt Punkt, gjør Ret i ikke
at forbyde ſig formeget i mange mindre og ſpe-
cielle Anliggender. Der er virkelig nok at gjøre
i Hovedſagen, i det, ſom man har paataget ſig,
nemlig Hedernes Beplantning og Udviklingen af
vort Vandingsvæſen i de paagjældende Dele af
Jylland. Det er et ſtort Spørgsmaal, om det
er rigtigt, at Hedeſelskabet beſatter ſig med mange
andre Smaaating, ſom det ikke kan udføre ſelv,
men bruger Betjening til at udføre. Jeg tillæg-
ger heller ikke denne Sag om Træplantning og
Haveanlæg nogen ſtor Betydning, jeg har aldrig
gjort det efter den Erfaring, jeg har, og om min
Erfaring end ikke er overordentlig ſtor, har jeg
dog nogen. Jeg har ſet Forøjs paa ſaadanne
Beplantninger, men jeg tror uegetelig, at i de
Ggne, her er Tale om, ere de ſmaa Beplantning-
er i en prækar Tilſtand. Det er overordentlig
iſjelbent, jeg veed næſten intet Exempel derpaa, at
ſaadanne ſmaa Beplantninger paa Husmands-
lodder eller Lodder paa et Par Ddr. Land ere
blevne til nogen Ting. Jeg beſtyrkes overorden-
lig meget i denne min Opfattelse ved en Erklæ-
ring, jeg har fra 3 Mænd, ſom iaar have bereiſt
Jylland paa de Steber, hvor Hedeſelskabet har
virket, i Anledning af den ſtadig tiltagende Vej-
gjøring om Forøgeleſe af de Summer, hvormed
dette er blevet ſpøttet fra Statskaſens Side. Jeg
havde ønsket at blive nærmere beſkjendt med, paa
hvilket Standpunkt Selſkabets Arbejder beſandt
ſig, og hvilken Udfigt de gave til rimelige Reſul-
tater af de betydelige Midler, ſom baade fra pri-
vat Side og fra det Offentlige ſtilles til dets
Naadighed. Jeg ſynes, at det ikke var mere end
billigt, at man erkjendte ſig om og ſelv ſøgte
at ſætte ſig i Kundskab om, hvad man kunde
vente ſig ſom reelt Reſultat af de ſtore Beſtræ-
belſer, ſom ogſaa trække ſtore Summer til ſig.
Jeg har her ſom Reſultat af denne Reife en Be-
ſkrivelſe over Foretagenderne derovre, ſom jeg
naturligviſ ved denne Leilighed paa ingen Maade
ſkal komme ind paa, men ſom i det Hele taget
indeholder en for Selſkabet gunſtig Bedømmelſe.
Det har imidlertid for det her omtalte Spørgs-
maal nogen Interelſe at ſe, hvorledes de Paa-
gjældende udtale ſig. De ſige nemlig, at ved
ſmaa Skovarealer paa 10, 20 til 50 Ddr. Land
er der adſkillige Banſteligheder at overvinde, og